

VERONICA BODEA TATULEA

Salonul județean**2009-2010**

Într-o perioadă de permanente renunțări, menținerea, fie și în alt format, a unei reviste de cultură, constituie o mare satisfacție pentru cei interesați. Este un semn al speranței, al încrederii că însigurarea și tribulațiile individuale (adesea dezorientante) ale creatorilor își pot afla leacul în solidarizarea într-un lăcaș gândit ca o marcă spirituală a unei generații, ce se vrea fără distanțe geografice și fără inutile, provincial-vetuste însigurări în găoacea Creației.

Revista „ASTRA” oferă în continuare un loc în paginile ei și Artelor plastice, în care, deși doar trimestrial, criticul de artă, în calitatea sa de interpret, de traducător al mesajului plastic prin intermediul cuvântului, este capabil și chemat să lărgescă rezonanța spirituală a creației plastice contemporane și să traducă, atât cât se poate, în limbajul amatorului de artă, ceea ce artistul aduce autentic, real și cu adevărat nou în creația sa. Spațiul limitat acordat cronicii plastice mă determină să amintesc doar câteva expoziții care au avut loc în ultima perioadă și care n-au beneficiat de pagini tipărite pentru cronică: *Bijuteriile picturale ale Doinei Liliana Dănescu* (24 iulie 2009, la Galeria OKIAN), *Măști și reflexii la Veneția* de Ovidiu Cârpușor (1 august 2009, la Galeria EUROPE), *Iscodiri* de Flaviana Enache (1 septembrie 2009, la Galeria EUROPE), *Meditație în pictura lui Andrei Negură* (15 septembrie 2009, la Galeria EUROPE), *Monocultura* de Marcela Rădulescu (28 septembrie 2009, la Galeria OKIAN), Salonul cu tema *Brașovul meu* (28 octombrie 2009, la Galeria OKIAN), Expoziția Tănase Mocănescu (7 noiembrie 2009, la Galeria EUROPE), Salonul *Arta ca hobby* (9 noiembrie 2009, la Galeria OKIAN), *Anando la OKIAN* de Beatrice Ionescu (11 ianuarie 2010).

Evenimentul expozițional cel mai important rămâne, totuși, **Salonul Județean 2009-2010**, care, pentru al treilea an consecutiv, se vede silit să se desfășoare sub formă de „serial” cu trei episoade, la Galeria EUROPE. Fără un spațiu adecvat, această manifestare amplă este lipsită de atributele unui moment remarcabil, în cadrul căruia publicul să participe la un eveniment coherent, unitar, cuprinzând ansamblul creației de ultimă oră a artiștilor brașoveni, ale căror lucrări să-și găsească exact locul în lanțul unei demonstrații. Împărțirea în aceste etape, fie pe criterii de vîrstă, fie de gen artistic, fragmentează nedosit viziunea de

DORINA PĂDINEANU

ansamblu pe care o presupune un Salon anual, unde se cristalizează tendințe și evoluții în individualizarea expresiei plastice și se evidențiază permanenta regrupare a artiștilor în zonele calitative ale unei incontestabile profesionalități, lucru cu atât mai important cu cât, în fiecare an, se alătură nucleului de bază alți și alți creatori.

Un spațiu generos, care să cuprindă toată oferta plastică, ar evidenția în mod fericit dialogul artistic dintre creatori, oferindu-le reciproc posibilitatea de a-și evalua comparativ stadiile individuale de configurare a propriilor personalități, într-un efort de „limpezire”, de clarificare a demersului plastic al celor care participă. Acum, la ultimul „episod”, putem reconstituî ansamblul, bazându-ne pe memorie. De la figurativ la abstract, de la desenul mai mult sau mai puțin descriptiv la gestul liber, de la raporturi valorice alb-negru la bogăție cromatică și picturalitate strălucitoare, cu treceri prin grafica/prelucrarea computerizată și cu oferte interesante în domeniul tridimensionalului, expozițiile au cuprins noi și generoase rezolvări plastice, chiar incitante sub raport tehnic. Expozițiile nu au fost neapărat avantgardiste și nici măcar nu au ieșit prea mult din matca unor obișnuințe, dar au păstrat o verticalitate a creației, o posibilitate de regenerare, un aer general convingător și o lipsă de complexe în fața temelor și modelor zilei, prin capacitatea de a se integra acestor „emanări”

Cronica plastică

ale contemporaneității și chiar prin forța de a le nega relaxat și convingător. Lipsa de provincialism s-a dovedit și de astă dată o constantă a stării intelectuale a creatorilor brașoveni, care produc o artă reflexivă, neinhibată, diversificată. Ca orice spectator, trăim starea de aşteptare, de bucurie a descoperirii, căutând satisfacția estetică și spirituală în lucrările vizionate, în care simțim nevoia să regăsim puritatea de atitudine, de gest a artistului, acea consecvență în desăvârșirea tehnică a imaginii, acea constantă înscriere în limitele unei satisfacții oferite ochiului, deci simțurilor și, desigur, intelectului.

Într-un fel neașteptat, prima etapă, cuprinzând creația celor mai tineri plasticieni, nu s-a dovedit a evidenția un spirit mai neobosit în căutarea unor noi soluții și drumuri artistice, ce refuză cantonarea într-o anume manieră sau într-un anume tip de expresie plastică decât am întâlnit în creația celorlalți artiști. Aceeași disponibilitate pentru abordarea unor genuri și tehnici artistice diverse în care își află câmp de desfășurare spiritul inventiv și fantasia artistului și aceeași remarcabilă diversitate de preocupări tematice, expresive și stilistice regăsim în tot ansamblul expozițional în trei episoade.

Alături de tinerii *Tomos Tunde, Cristina Minea, Ovidiu Cârpușor, Esteră Voican, Luminița Gliga, Flaviana Enache, Alina Negoiaș, Diana Moise, Adriana Cofariu, Adela Edu, Georgiana Rusuleț, Rozalia Pușcaș, Edith Albert, Daniel Daicu, Alexandra Bularca, Daniel Roșca, Vladimir Tăroi, Răzvan Botiș, Marius Necsoi, Alexandru Leonard Truțiu, Agata Secelean și Andrei Vetro* putem enumera cu aceeași apreciere numele artiștilor din generațiile mature *Viorica Ardelean, Gabriela Radu, Maria și Ion Neguș, Imola Iakabos Olafszki, Simona Cadar, Doru Cătoiu, Alexandru Albert, Adrian Stoenică, Dan Minea, Andrei Dimeny, Florin Stoicescu, Tânase Mocănescu, Valentin Iuliano, Cornelius Mihai, Alexandru Iacobovici, Liviu Cibodaru, Waldemar și Mariana Mattis, Ioana Streinu, Mihai Chiseliță, Nicolae Daicu, Radu Ciobanu, Horia Hudubet, Veronica Bodea Tatulea, Zoltan Albert, Imola și Iacob Abraham, Matei Petre, Csutak Levente, Marcela Rădulescu, Ferencz Agnes, Pompiliu Pleșa, Adrian Timar, Bartha Arpad, Ileana Sbârcea, Elena Agapie, Florin Stoinescu, Nicolae Truțiu, Eleonora Klement, Doina Boceanu, Doina Antemir, Daniela Cornea, Gabriela Marica, Dorina Pădineanu, Andrei Negură, Aurelia Stoie Mărginean, Tudor Asciu, Dan Mălureanu, Andreea Szentkáry, Ion și Victoria Tăroi, Adrian Curcan Dumbravă și Tibor Fazekas*. Avem astfel lista celor 76 de autori care au expus în cele trei etape expoziționale 116 lucrări de pictură, grafică, sculptură și artă decorativă. Mult material și spațiu puțin, care nu permite punerea în valoare a operelor și nu poate pe deplin evidenția intensul efort creator ce se depune fără

încetare în ateliere, aceste locuri unde se naște frumosul, unde se lucrează febril, se experimentează și se șlefuiște stilul, ci este mai degrabă o enumerare, o înșiruire la înghesuală.

Notele distinctive ale unei expoziții de grup sunt adeseori socotite, în mod greșit, a fi subsumabile unui spirit convergent, în numele căruia toți cei ce participă la acest act cultural ar avea ceva comun de demonstrat. Dar, în afara cazului unor expoziții cu program, un Salon ca acesta de față este un act cultural de anvergură, care exprimă în mod fericit diversitatea creatoare a unui nucleu de artiști. Fiecare lucrare considerată izolat instituie propriul său univers de întrebări și răspunsuri în dialog cu privitorul, dar în totalitate și definitorie este ambianța de gândire, starea de gravă asumare a realității în devenire istorică, dar cu întregul său alai de neliniști și simboluri, în cadrul unei expoziții ca aceasta, un ansamblu coherent de lucrări înțelese ca discurs plastic, singurul capabil să pună în evidență, cu claritate, orientul de gândire a creatorilor din colectivitatea noastră artistică.

Cu toate că scepticismul este o trăsătură la ordinea zilei, sperăm ca următorul SALON să-și găsească spațiul adecvat; altfel, însăși esența acestei manifestări anuale se depreciază.

Brașov, 1 februarie 2010

